അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ

കവിതാസമാഹാരം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപ്പിള്ള

താളിളക്കം

2020

പേര്:	**അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ**
ഭാഷ	മലയാളം
വിഭാഗം:	കവിതാസമാഹാരം
രചന:	ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപ്പിള്ള
പ്രസാധകർ:	**താളിളക്കം**
	ഡിസംബർ 2020
Layout Design:	പ്രവീൺ വർമ്മ
Copyleft:	

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട് : വിക്കിപ്പീഡിയ.

ഉള്ളടക്കം

തമസ്സിൽ

ആശ്രമമൃഗം

വജ്രമാല

അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ

ചപലകേളി

വാളും കത്തിയും

രക്തരക്ഷസ്സ്

കങ്കാളകേളി

തമസ്സിൽ

നിശ്ചലം നീലനിശീഥം-ചിരിച്ചതാ
നിൽക്കുന്നു മുന്നിൽ നീ, വെള്ളിനക്ഷത്രമേ!
ദൂരെ, മജ്ജാസ്ഥിരക്താദിശക്തിക്കേറെ
ദൂരെ, 'പ്പുണർകെ' ന്നോതി നിൽക്കുന്നു നീ.
മദ്യോദിതാലക്തികോത്ക്കടശക്തിയായ്
മത്സരിച്ചീടുമീ മത്സിരാമണ്ഡലം,
സൽക്കാരശാല തുറക്കുന്നതെന്നി, ല-
സ്ഥപ്തവർണ്ണങ്ങൾ കൈകോർത്തുനിന്നാടുവാൻ.
എന്നാൽ, ക്കറുപ്പും വെളുപ്പുമല്ലാതെ വേ-
റൊന്നുമി, ല്ലെല്ലാമിരുട്ടാണു ചുറ്റിലും.
ചുറ്റുമിരുട്ടാണു മുജ്ജന്മമെന്നപോ-
ലറ്റംപെടാത്തോരറിയായ്മയെന്നപോൽ.

നീമാത്രമേയുള്ളു വെണ്മ-നിൻചാരെയാ
നീലമേഘം വീണുറങ്ങീ- ചിരിപ്പൂ നീ!
നീയുംകറുക്കുമോ, ദൂരം ചതിക്കുമോ
നീയും കരിക്കട്ടതന്നെയോ, മായികേ?

നിന്നെക്കൊതിപ്പൂ ഞാ, നെന്നെത്തഴുകുവാൻ
നിന്നിടുന്നൂ സർവ്വസന്നദ്ധയായി നീ.
എങ്കിലുമാവൽച്ചിറകടി ചീറ്റുന്ന
പങ്കിലാകാശമകറ്റുന്നു നമ്മളെ!

സ്പന്ദിപ്പൂ മന്മനം-മേഘമുറങ്ങട്ടെ
മന്ദഹസിക്കു നീ, സങ്കൽപലോലുപേ!
നീയും തുടിപ്പിതോ നിസ്സഹായേ, ഹന്ത
നീറിടുന്നോ നിൻ മൃദുലഹൃദയവും.

അങ്ങെഴു ദിവ്യസപര്യയിലുല്ലാസ-
ഭംഗമുൾച്ചേർന്നു വിളർത്തുപോയ് നിന്മുഖം.
പോരികിങ്ങോട്ടെൻ നഖങ്ങളാൽ നിന്നിളം-
താരെതിർമെയ്യിലള്ളിപ്പിടിച്ചങ്ങനെ

രക്തം പൊടിപ്പിച്ചു നിന്നെപ്പിടപ്പിച്ചു
മത്തടിച്ചാർത്തു രസിച്ചിടട്ടൊന്നു ഞാൻ.
കാണുമാത്മാവൊന്നടുപ്പിക്കിലാ, ലോല-
വീണാരവത്തിലു, മെന്തെങ്കിലും നഖം.
കേണിടും നേരവും കോരിത്തരിപ്പിച്ച-
താണെന്റെ ശോണോജ്ജ്വലാശ്ലേഷമാലകൾ.

ആ വിണ്ണിൽ മുള്ളുകളില്ല, രസമില്ല
ഭുവാണുകാമ്യം വരികയിങ്ങോട്ടു നീ.
ഉദ്രസം ഛുഢമായ് കീഴ്പ്പോട്ടു പാഞ്ഞിടു-
മെത്ര നക്ഷത്രങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു ഞാൻ!
വേദാന്തമെന്തു പറകിലും ജന്മങ്ങൾ
വേണം കുറച്ചൊക്കെ നോവണം ജീവിതം.

എന്നോടു മന്ത്രിപ്പു മാംസം "ചതിക്കില്ല
നിന്നെയെന്നാളുമക്കാറ്റിനെപ്പോലെ ഞാൻ.
പുഞ്ചിരിതൻ പൊൻകിനാവാണു കണ്ണീരിൽ
നെഞ്ചിടിപ്പേറ്റുന്ന ജാഗരമല്ല ഞാൻ."
വായുവെന്നോടുപദേശിച്ചു- "പാടില്ല
വാടി നീ വീഴുമൊരുദിന, മെങ്കിലും,
എന്നിലുൾച്ചേർന്നിടും നിൻ ദിവ്യ സൌരഭം
നന്നു നീയെന്നെത്തലോടു നക്ഷത്രമേ!
സ്വപ്നപ്രിയനെന്റെ മാംസത്തിനൊത്തിടും
സ്വർഗ്ഗം രചിക്കാ, നമൃതം പകരുവാൻ" ...

എന്തു സൌരഭമെൻ ചുറ്റുമെൻ ചുണ്ടത്തു
ചെന്തളിർച്ചുണ്ടൊന്നുരുമ്മുന്നു ഗാഢമായ്!
മേഘം മറഞ്ഞു, നീ പോന്നു തമസ്സിന്റെ
മേചകത്തോപ്പിലൊളിച്ചൊളിച്ചെത്തി നീ.
ഇല്ല നിനക്കുമെനിക്കും ചിറകുകൾ
ഇല്ല നമുക്കു പരിവേഷരശ്മികൾ.
താരമായ്ത്തോന്നീ നിനക്കു ഞാനും-ശരി
ദൂരം ചതിച്ചു-ഹാ, തെറ്റിദ്ധരിച്ചു നാം.

എങ്കിലെന്തേതേതു ദേവനും കിട്ടാത്ത
സന്തോഷമൂർച്ഛയ്ക്കധീനരാണിന്നു നാം.
മന്നിലെപ്പുൽക്കൊടി വാടിക്കരിഞ്ഞുപോം
വിണ്ണിലേ മേഘവും മാഞ്ഞുമാഞ്ഞുപോം.
എല്ലാമിരുട്ടും വെളിച്ചവും ചേർന്നതാ-
ണില്ലാ തനിച്ചൊ, ന്നഖിലവും സങ്കരം!

നിന്മാംസമെന്നെസ്സുഖിപ്പിപ്പു-രശ്മികൾ
കൽമഷാരോപണം ചെയ്കകറ്റീടിലും
സ്വപ്നം തമസ്സിലേ പൂക്കു തമസ്സിന്റെ
തൽപത്തിലത്ഭുതസ്വർഗ്ഗമീക്ഷിപ്പു ഞാൻ.
മറ്റു സത്യത്തിൻ ശരികളേക്കാട്ടിലും
മത്സ്വപ്നമേ, നിന്റെ തെറ്റിനിച്ഛിപ്പു ഞാൻ.
മണ്ണടിഞ്ഞീടുമെന്മാംസം വളം വെച്ച
മന്ദാരവൃക്ഷം വിഷവൃക്ഷമാകുമോ? ...

ആശ്രമമൃഗം

ആഗമതത്ത്വവിചക്ഷണനാകുമാ
യോഗീശ്വരനെ സ്തുതിപ്പു ലോകം.
ഗീതയരച്ചു കുടിച്ചവനാണുപോൽ
ചേതസ്സിൽ ചൈതന്യമുള്ളവൻപോൽ
ത്യാഗപരിമളസാരമീ വിസ്തൃത-
ലോകം മുഴുവൻ പരത്തുവോൻ പോൽ.
ആയിരമായിരമാശ്രമങ്ങൾക്കധി-
നായകനാണു പോൽ, സാത്വികൻ പോൽ
വേദവേദാന്തപാരംഗതനാണുപോൽ
മേദിനി നേടിയ മൌക്തികമ്പോൽ! ...
രാവിലെ കന്നാലി പൂട്ടുവാൻ പാടത്തു
പോവുന്ന മൂഢൻ ഞാനെന്തറിഞ്ഞു?
ഞാനെഴുത്തൊന്നും പഠിച്ചില്ല,-ലേശവും
ജ്ഞാനമെനിക്കില്ല, വൃദ്ധനായ് ഞാൻ.
ഇന്നേഴുകുഞ്ഞുങ്ങൾക്കച്ഛനാണെങ്കിലും
സന്യാസിമാരെ ഞാനാദരിപ്പൂ.
ഇപ്പുഞ്ചപ്പാടവും നെല്ലും പണങ്ങളു-
മിപ്പോൾ ഞാൻ തീർത്തൊരീ മാളികയും,
ഇങ്ങുകൈവിട്ടിട്ടുടുതുണികൂടിയു-
മില്ലാതിവിടുന്നു പോകണം ഞാൻ.
നന്നായറിയാമെനിക്കിതതുകൊണ്ടു
സന്യാസിമാരെ ഞാനാദരിപ്പൂ! ...

നാണിക്കു നാള്മുറമാറി-യവസാനം
നാരായണനെയെനിക്കു നൽകി.
പത്തുവയസ്സു കഴിഞ്ഞൊരെൻ നാണുവെൻ-
ചിത്തം മുഴുവനും തീറെടുത്തു.
ചേലിൽ വെളുത്തു കൊഴുത്തൊരു സദ്ഗുണ-
ശീലനാം ബാലനാണക്കുമാരൻ.
മറ്റുള്ളതൊക്കെത്തെറിച്ചവരാണ്മക്കൾ
കുറ്റപ്പെടുത്തീടും ഞാനവരെ.
പെണ്മക്കളോടെനിക്കില്ല വഴക്കൊട്ടും

കണ്മണിമാരവർ ശാലിനികൾ.
നാണവിൻ ശാന്തസ്വഭാവവും നന്മയും
പ്രാണാനുഭൂതി പകർന്നിതെന്നിൽ.
ആകയാലെന്നത്യസന്താനക്ഷുബ്ധമൊരു
യോഗീശനാകുവാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചു.
ആശ്രമത്തിലയച്ചു ഞാൻ ...ചിത്തത്തി-
ലാശ്വാസമായി, കൃതാർത്ഥനായി! ...

വത്സരം രണ്ടു കഴിഞ്ഞുപോയ്-അന്നൊരു
വർഷാന്തയമിനിയായിരുന്നു.
ആ വാനും ഭൂവും തിരിച്ചറിഞ്ഞീടുവാ-
നാവാതിരുൾപൊതിഞ്ഞിരുന്നു.
ഇല്ലൊരു നക്ഷത്രം കാറും കൊടുങ്കാറ്റു-
മല്ലും മദിച്ചുപുളച്ചുനിന്നു.
കമ്പിളിപ്പച്ചപ്പുതപ്പും പുതച്ചു ഞാൻ
കമ്പിതാവശരീരനായി
നാണിയിടിച്ചുതന്നീടിന താംബൂലം
മോണയിൽ മർദ്ദിച്ചുകൊണ്ടവിടെ
തെക്കേത്തളത്തിൽ വിവിധവിചാരങ്ങ-
ളുൾക്കമ്പിലുൾച്ചേർന്നിരുന്നിരുന്നു ...

കാവിവസ്ത്രത്തിൽ, മെതിയടിതൻപുറ-
ത്താവലംകൈത്താരിൽ യോഗദണ്ഡും,
വാമഹസ്തത്തിൽ പിടിമൊന്തയുമായി
ശ്രീമയദീപ്തിമുഖത്തു ചാർത്തി
പാപാന്ധകാരമകറ്റി, പ്പരവശ-
പ്പലനലോലനായ് ജ്ഞാനിയായി
'ചിന്മയാനന്ദ' നായ് സഞ്ചരിച്ചീടുന്നി-
തെന്മകൻ-കോൾമയിർക്കൊണ്ടുപോയ് ഞാൻ-
പിന്നിലായെത്രപേർ, കാണ്മവരൊട്ടുക്കു
വന്നു കാൽതൊട്ടു ശിരസ്സിൽ വെയ്പൂ...!
അക്കാഴ്ച ദൈവമേ, നേരിട്ടു കാണാനൊ-
ന്നൊക്കാതെയെൻകണ്ണടയുമല്ലോ! ...

പെട്ടന്നൊരു കൂർത്തമുള്ളുകൊണ്ടെന്മനം
ഞെട്ടി-ഞാൻ നാണിതൻനേർക്കുനോക്കി.
അക്കവിളൊളിയോരോമനത്തുമുഖം
ദുഃഖത്തിൻ കണ്ണാടിയായിരുന്നു
നിസ്തുലഗാഢപ്രണയാർദ്രമായൊരാ
ഹൃത്തിൻ വിശുദ്ധനിഗൂഢതയിൽ
ഏകാന്തശാന്തിയിൽ നൂലിട്ടു നിൽക്കുമ-
ശ്ശോകാർദ്രചിന്തയെന്താർക്കറിയാം? ...
പല്ലുകൊഴിഞ്ഞൊരത്തുവായുമലരണി-
ച്ചില്ലൊളിപ്പുഞ്ചിരിപ്പൂനിലാവിൽ,
ഉത്തമപ്രേമാനുഭൂതികൾ മേളിച്ചു
മത്തടിക്കുന്നിതെൻചിത്തമിന്നും!
മൃത്യുവന്നെത്തിപ്പിരിക്കുമോ ഞങ്ങളെ
ശപ്തദിനമതടുക്കലാണോ? ...
മിന്നൽ, കൊടുങ്കാറ്റു, പേമഴ-തെല്ലൊന്നു
കണ്ണടയ്ക്കാമിനി, വൈകിനേരം.
"അമ്മേ!" വിളിക്കയാണാരോ "തുറക്കുകീ-
യുമ്മറവാതിൽ!" എന്റെ നാണുവല്ലേ?
കോരിത്തരിപ്പോടെ വെമ്പിയെണീറ്റു ഞാൻ
പാരം വിറയ്ക്കുന്ന മെയ്യുമായി.
നാണിപോയ് വാതിൽ തുറന്നു-നനഞ്ഞൂറ്റി
നാണു വിറകൊണ്ടകത്തു വന്നു.
കാവിമുണ്ടല്ലാ, വെളുപ്പു, വെളു"പ്പാട്ടെ
നീ വന്നതെന്തേ?-നനഞ്ഞല്ലോ നീ!
മുണ്ടു മാറീടുക!" ...കാരണംകൂടാതൊ-
രിണ്ടലന്നെന്നിലിഴഞ്ഞുകേറി.
തെല്ലുനേരത്തേക്കാ രാത്രിയെന്നോണമൊ-
രല്ലലെന്റെ ഹൃത്തിൽ പതിയിരുന്നു.
വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റിത്തലതോർത്തി വീണ്ടുമെൻ-
പുത്രനെൻ മുന്നിലായ് വന്നു നിന്നു.

"നീ വന്നതെന്തേ വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ

രാവിലിരുട്ടിലിപ്പേമഴയിൽ?"
"ആശ്രമം വിട്ടു ഞാൻ!"-"എന്ത്"- ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയ്
"ആശ്രമം വിട്ടു ഞാനെന്നെന്നേക്കും!"
"എന്തെന്മകനേ പറയുന്നതേവം നീ"
സന്തപ്തനായ് ഞാൻ തിരക്കി മന്ദം!
"അസ്വാമി നല്ലതല്ലച്ഛാ വെറും മൃഗം."
അശ്രുപൊടിഞ്ഞിതാക്കണ്ണിണയിൽ,
ഞാനമ്പരന്നു .. സന്യാസിക്കുകോപമോ
ജ്ഞാനിക്കും നമ്മേപ്പോൽ ശുണ്ഠിയുണ്ടോ?
ചൊല്ലി ഞാൻ: "വല്ലതും തെറ്റു നിന്നിൽക്കണ്ടു
തെല്ലു നിന്നോടു കയർത്തിരിക്കാം.
ഇത്ര മഠയനോ നീയതുമൂലമാ-
സ്സത്വാത്മകാശ്രമം കൈവെടിയാൻ? .."
"സത്വാശ്രമംതന്നെയാണത," വഞ്ചയോ-
ടുച്ചരിച്ചീടിനാൻ നാണു വേഗം.
"പോകണം വീണ്ടും നീ!" "ഇല്ലച്ഛാ, ഞാനിനി-
പ്പോകില്ലവിടെ" ശ്ശഠിച്ചു പുത്രൻ.
"സ്വാമി നിന്നോടെന്തു ചെയ്തു?" ഭാവം പകർ-
ന്നീമട്ടൊന്നട്ടഹസിച്ചുപോയ് ഞാൻ.
മിണ്ടുന്നതില്ലവൻ-നിശ്ചയം, ഹാ ചെയ്തി-
ട്ടുണ്ടവനഗമാം കുറ്റമെന്തോ!

"ആശ്രിതവത്സലനാ യോഗി നിന്നോടി-
ന്നാശ്രമം വിട്ടുപോകാൻ പറഞ്ഞോ? ...
"ഇല്ല, പറഞ്ഞില്ല, നേരേമറിച്ചു, പോ-
കൊല്ലയെന്നെന്നോടു കേണിരുന്നു."
എൻകണ്ണുരണ്ടും നിറഞ്ഞു-ഉണം വരാ-
നെങ്കുഞ്ഞിനീശ്വരാ, യോഗമില്ലേ?

"ധിക്കരിച്ചെന്നിട്ടുപോന്നതെന്താണു നീ
നിൽക്കേണ്ടിവിടെത്തിരിച്ചുപോകു!
അപ്പദപത്മത്തിൽ വീണു നിൻതെറ്റിനു
മുൽപാടുചെന്നു നീ മാപ്പിരക്കു!" ...

"പോകയില്ലച്ഛാ ഞാ, നെന്തച്ഛൻ ചെയ്താലും
പോകില്ല ഞാനിനിയാശ്രമത്തിൽ!"
"സ്വാമി നിന്നോടെന്തുചെയ്തു?" ഗർജ്ജിച്ചു ഞാ-
നീമട്ടു വീണ്ടും ക്ഷമയൊടുങ്ങി.
"സ്വാമിപോലും!-മൃഗം, പേമൃഗം!-വേണെങ്കിൽ
സ്വാമിക്കൊരുത്തിയെക്കെട്ടരുതോ? .."

നിന്നില്ല പിന്നെയെൻ മുന്നിലവൻ-നാണി
കണ്ണും മിഴിച്ചു പകച്ചുനിൽപൂ!
ഞാനും പകച്ചു ...മനസ്സിലായില്ലൊന്നും
നാണുവിന്റെ ബുദ്ധിക്കിളക്കമുണ്ടോ?
പെണ്ണിനെക്കെട്ടലും സ്വാമിയും നാണുവും
തമ്മിലെന്താണൊരു ബന്ധമാവോ!
യോഗിയാക്കീടാൻ ഞാനെത്ര കൊതിക്കിലും
യോഗമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെന്തുചെയ്യും?
എങ്കിലുമെന്തോ തകരാറെവിടെയോ
ശങ്കയി, ല്ലുണ്ടെ, ന്തെന്നാരറിഞ്ഞു? ....

വജ്രമാല

കാമുകരൊക്കെയും പോയി .. മലീമസ-
യാമങ്ങൾ രണ്ടും കടന്നുപോയി.
ഇന്നത്രിയാമത്തിലുണ്ടവസാനത്തെ
സ്പന്ദനം പാവനം, ശാന്തിപൂർണ്ണം.
വേഗം കുളിച്ചു, 'വിലാസിനി' സമ്പൃത-
ഭാഗവതത്തിലലിഞ്ഞുചേർന്നു!

ആ വിഷവൈദ്യനെത്തട്ടിയുണർത്തിക്കൊ-
ണ്ടാവിർഭവിച്ചു നാലഞ്ചു മർത്ത്യർ.
സർപ്പം കടിച്ചുപോൽ സച്ചിദാനന്ദനെ!
സ്വപ്നത്തിൽനിന്നുമുണർന്നു വൈദ്യൻ.
"എങ്ങുവെച്ചാണിന്നിസ്സംഭവം?"-ചോദിച്ചു
തിങ്ങുമുത്കണ്ഠയാൽ വൈദ്യവര്യൻ.
കട്ടിലിൽ നിശ്ചലനായിക്കിടക്കുന്നു
കഷ്ടു, മപ്പാവം മരിച്ചിതെന്നോ? ...

"ആ വേശ്യയില്ലേ, -വിലാസിനി-യാ ധൂർത്ത-
യാവസിക്കും ഗൃഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
ഉള്ളോരിടവഴിയിങ്കലെ" ച്ചോതിനാ-
രുള്ളപോലക്കാര്യമാഗതന്മാർ.
"നിത്യവും ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുവോനാണയാൾ"
"സാത്വികൻ", "ശുദ്ധൻ", "പരമഭക്തൻ"
എന്നിട്ടും സർപ്പം കടിച്ചു!-"വിധി", "വിധി-
യെങ്ങനെ മാറ്റുവാൻ സാധ്യമാകും?"

വൃന്ദാവനത്തിൽ ശയിപ്പൂ വിലാസിനി
നന്ദാത്മജൻതൻ മടിത്തട്ടിൽ
ആനതമാകുന്നിതാമുഖം-കോള്മയിർ
മേനിയിലോളംതുളുമ്പിനിൽക്കേ,
തൻ തളിർച്ചുണ്ടിലാ ഗീതാവതാരകൻ
മന്ദസ്മിതം പൊഴിച്ചുമ്മവെയ്പൂ.
"താവകസ്മാരകമായെനിക്കേകുവാൻ

ദേവി, യെന്തുണ്ടു നിങ്കയ്യിലിപ്പോൾ?"
ചോദിച്ചു സസ്മിതം ഗാപാലബാലകൻ
മോദമുൾച്ചേർന്നവളേവമോതി:
"ഒന്നുമില്ലെൻ കണ്ണനീർത്തുള്ളിയല്ലാതെ"
തന്വംഗി വീർപ്പൊന്നു വിട്ടുപോയി!
"പോര, നീ നിത്യം ധരിച്ചീടുമാ വജ്ര-
ഹാരമെനിക്കേട്ടുത്തേകുക നീ!"
"വജ്രഹാരം വിഭോ! മൺകട്ടയാണെനി-
ക്കുജ്ജ്വലമാം തവ മേനിയിങ്കൽ;
അല്ലല്ല, താവകപാദപത്മത്തിലെ-
ന്നല്ലലിൻകണ്ണീരേ ചാർത്തീടു ഞാൻ.
മറ്റുള്ളതെല്ലാം മലിനങ്ങൾ, നീചങ്ങൾ,
മൽപ്രഭോ, ലജ്ജിപ്പു ഞാനവയിൽ.
എന്തിനേക്കാളും വിലപ്പെട്ടതാണെനി-
യ്ക്കെൻതപ്തബാഷ്പ, മതെന്തെന്നല്ലേ?
അങ്ങാണെനിക്കതേകുന്നതു, മറ്റുള്ള-
തന്യന്മാർ നൽകുന്ന പിച്ചമാത്രം!"
"എങ്കിലുമിഷ്ടപ്പെടുന്നു ഞാനോമനേ!
നിൻകണ്ഠമണ്ഡിതവജ്രമാല്യം"
"ഞാനിതാ നൽകുന്നേൻ..." കൈകൾകഴുത്തിലേ-
ക്കാനയിച്ചാളുടനഞ്ഞുതാംഗി.
കാണുന്നതില്ല തൻഹാരം;-ശിരസ്സുടൻ
താണുപോയ് ലജ്ജയാലെന്തു ചെയ്യും?
"എങ്ങത്?"-"ഞാനതു കാണ്മീല നാഥാ, ഞാ-
നിന്നതു ചാർത്തിയതായിരുന്നു."
"എന്നാലൊരുവൻ നിൻചാരെക്കിടന്നവ-
നിന്നതു മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി.
ഞാനിന്നവനെക്കടിച്ചു...നിനക്കതു
നൂനമുടന്തന്നെ വീണ്ടുകിട്ടും!"
"വേണ്ട, മജ്ജീവേശ, വേണ്ട-തൽപ്രാണനെ
വീണ്ടുമേകിടാൻ കനിഞ്ഞാൽ പോരും."
"നീ വേശ്യയല്ലേ 'വിലാസിനി?'"-"ഭ്രുവിതിൽ
ജീവേശ ഞാനൊരു വേശ്യതന്നെ."

”വേശ്യയ്ക്കുമേവം കനിവോ?”-”ഹൃദയമാ
വേശ്യയ്ക്കുമുണ്ടാകാം പ്രാണനാഥാ!”
”ധന്യ നീ,” ”യങ്ങുതൻദാസിഞാൻ!”-പെട്ടെന്നു
കണ്ണുതുറന്നിത, ക്കൃശഗാത്രി.
വിണ്ണിൽപുലരൊളി പുൽകുകയാണുതൻ
സ്വർണ്ണവർണ്ണാംഗങ്ങൾ മന്ദമന്ദം.
രോമഹർഷം മാഞ്ഞുപോയിട്ടി, ല്ലെങ്ങുപോയ്
കാമുകൻ വാതിൽ തുറന്നു തന്വി.
വാതിൽപ്പടിയിലിരിക്കുന്നു, ഹാ, തന്റെ
വാരൊളിചിന്നുമാ വജ്രമാല്യം.
പൂതപ്രഭാതത്തിൽക്കാണ്മൂ പുകയേതോ
പൂതിഗന്ധം വരുന്നെങ്ങുനിന്നോ! ...

അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ

അസ്ഥികൾ പൂത്തു, ചിറകടിച്ചുജ്ജ്വല-
ചിത്രശലഭങ്ങളാർത്തണഞ്ഞു.
ആമോദസാന്ദ്രമായുല്ലസിച്ചീടിനോ-
രാമരന്ദം നുകർന്നാത്തമോദം
ചുറ്റിപ്പറന്നവ ചോദിച്ചിതീവിധം
"തെറ്റിന്റെ തേനും മധുരമാണോ?"
കണ്ണീരിൻ പര്യായമായൊരക്കല്ലറ
കന്നിനിലാവിൽ കുളിച്ചുനിന്നു.
സ്വച്ഛന്ദനിദ്രയിൽ മാറോടുമാർചേർന്ന-
ന്നച്ഛനുമമ്മയുമുല്ലസിക്കേ!
സ്വപ്നസമൃദ്ധിയാൽക്കൊച്ചനുജന്മാരെ
സ്വർഗ്ഗം യഥേഷ്ടമായ് സത്കരിക്കേ,
ഒച്ചകേൾപ്പിക്കാതെ വാതിൽ പയ്യെത്തുറ-
ന്നുച്ചലസ്പന്ദിതഹൃത്തുമായി
ഹർഷഭരിതയായ്, മന്ദാക്ഷലോലയ-
ക്കർഷകകന്യ പുറത്തുവന്നു.
കായ്ക്കനിത്തോപ്പിലത്തേന്മാവിൻചോട്ടിലാ-
ക്കാമുകകാമനൊളിച്ചുനിന്നു.
തോളോടുതോൾചേർന്നു നീങ്ങുകയായ് രണ്ടു
നീലനിഴലുകൾ പൂനിലാവിൽ!
അക്കല്ലറതൻ ചവിട്ടുപടിയിലാ
സ്വർഗ്ഗീയജീവികൾ ചെന്നിരുന്നു.
പുൽക്കുമ്പൊളിപ്പട്ടുജമ്പറിനുള്ളിലാ-
പ്പൊൽക്കുടം വിപ്ലവപ്പെട്ടുനിൽക്കേ,
കോമളകാമുകഹസ്താർപ്പിതങ്ങളാം
കോരിത്തരിപ്പിന്റെ സാന്ത്വനങ്ങൾ,
ചൂടി, യവയ്ക്കു വികസിക്കുവാൻവേണ്ട
ചൂടും വെളിച്ചവും സംഭരിക്കേ,
അസ്ഥികൾ പൂത്തോരസ്സൌരഭധാരയാ-
ലുദ്ദീപ്തയായവൾ കൊഞ്ചിയോതി:
"ഭൂതകാലത്തിൽനിന്നൂറിയെത്തുന്നൊരി-
ച്ചേതോഹരമാം, പരിമളത്തിൽ,

പ്രാണനിലോർത്തിടാതൊട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന
രേണുക്കളുണ്ടാവാനെന്തുബന്ധം?”
അമ്മഴവില്ലൊളിപ്പൂങ്കവിളുണ്ടില്ല-
മുമ്മവെച്ചാ യുവാവേവമോതി:
”അസ്ഥികൾ പൂക്കില്ല-പൂക്കുന്നൊരസ്ഥികൾ-
ക്കത്തരമത്ഭുതശക്തികാണും!”
”നമ്മൽതന്നസ്ഥികൾ പൂക്കുമോ?”-സസ്മിതം
നർമ്മസ്വരത്തിൽത്തിരക്കിയോമലാൾ
”നമ്മൾതന്നസ്ഥികൾ പൂത്തതുതന്നെയാ-
ണിമ്മഞ്ജുസൌരഭമോമലാളേ!”

ചപലകേളി

ആനന്ദദേവതേ, നീ പോയൊരാ വഴിവക്കിൽ
ഞാനെത്രനേരം നിന്നെ കാത്തു നിന്നു!
പൊന്നണിപ്പുലരൊളി വിണ്ണിങ്കലാകമാനം
ചിന്നിപ്പരന്നതുതൊട്ടന്തിയോളം,
ശോകാന്ധകാരം തിങ്ങി രാഗതാരകൾ മിന്നി-
യേകാന്തരാത്രി വീണ്ടും പുലരുവോളം
ആ വഴിവക്കിൽത്തന്നെ, യാവഴിമുക്കിൽത്തന്നെ-
യാവിധം നിന്നു ഹാ ഞാൻ നോക്കിനിന്നെ!
എന്നിട്ടും നിന്നെക്കാത്തുനിന്നിട്ടും, നിർദ്ദയേ, നീ
വന്നില്ലൊന്നതുവഴി, മടങ്ങിവീണ്ടും!
തന്നിഷ്ടക്കാരിയല്ലേ; മറ്റൊരുമാർഗ്ഗമായി-
ട്ടെന്നെക്കാണാതെ, നീയങ്ങൊളിച്ചുപോന്നു.
എന്നെങ്കിലുമെനിക്കും കിട്ടുമൊരവസരം
നിന്നെയിതുവിധം കബളിപ്പിക്കാൻ!
അന്നിതു, മിതിനുള്ള 'വാശി' യുമൊരുമിച്ചു
തന്നിടാം നിനക്കു ഞാൻ മതിയാവോളം!
ഇന്നു നീ ജയിച്ചുകൊൾ, കിന്നു നീ ചിരിച്ചുകൊൾ-
കൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ലോമലാളേ! ...

വാളും കത്തിയും

കഷ്ടിച്ചൊരാറു വയസ്സുകാണും
മൊട്ടിട്ടു ബാല്യം ചിരിച്ചിതെന്നിൽ.
അന്നു ഞാൻ ദർശിച്ച ലോകമല്ലീ
മുന്നിലിന്നെന്തിതിനെന്തുപറ്റി?
പച്ചക്കിളികളത്തൈമരങ്ങൾ
പട്ടിളംപുഷ്പങ്ങൾപൂമ്പാറ്റകൾ
ഇന്നിവയ്ക്കൊന്നിനും ഭംഗിയില്ലാ
കണ്ണിലമൃതംതളിപ്പതില്ല.
ആകട്ടെ, പോട്ടെ ഞാനാളുമാറി
ലോകമെനിക്കു പഴഞ്ചനായി....

അച്ഛിന്നകൌതുകമാട്ടം കാണാ-
നച്ഛനന്നെന്നെയും കൊണ്ടുപോയി.
മദ്ദളച്ചെണ്ടമേളങ്ങളൊത്തെൻ-
ചിത്തവും തുള്ളിക്കളിച്ചുപോയി.
വേഷങ്ങൾ വന്നു ...ഞാനെന്തറിഞ്ഞു?
തോഷമെന്നാലും പതഞ്ഞുറഞ്ഞു...
ഏറെക്കഴിഞ്ഞൊരു വാളുമായി-
ട്ടേതോ ഭയങ്കരൻ വന്നണഞ്ഞു.
രംഗത്തിൽ നിൽക്കുമൊരുത്തനുമാ-
യങ്ങിങ്ങുടനേപിടിവലിയായ്.
എന്മുഖം മങ്ങി ...വഴക്കതു ക-
ണ്ടെന്മനസ്പന്ദങ്ങൾക്കുക്കൂടി.
പെട്ടെന്നവൻ വാൽകഴുത്തിനോങ്ങി
വെട്ടി-യാപ്പാവം നിലംപതിച്ചു.
വാവിട്ടുകേണു ഞാ, നച്ഛനെന്നെ
വാരിയെടുത്തെങ്ങോ കൊണ്ടുപോയി.
അക്കാഴ്ചയിന്നുമൊന്നോർത്തിടുമ്പോ-
ളുൾക്കടഭീതിയൊന്നുത്ഭവിപ്പൂ.
എങ്കിലു, മിന്നതോടൊപ്പമായി
തങ്ങിടുന്നുണ്ടൊരു ലജ്ജയെന്നിൽ!
അന്നൊരുനാളിലെങ്ങെ മുറിഞ്ഞു,

ചെന്നിണം ചോർന്നു.. ഹാ, ഞാൻ കരഞ്ഞു.

ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പൊരു വീട്ടിൽ ഞാന-
ന്നച്ഛനോടൊന്നിച്ചു ചെന്നുപറ്റി.
കണ്ടു വെളുത്തു കൊഴുത്തു നല്ല
രണ്ടു യുവസുന്ദരികളെ ഞാൻ.
എന്നെയച്ഛൻ മേശഏലിരുത്തി
തന്വംഗിമാരെന്നരികിലെത്തി.
എന്തൊക്കെയാണവർ ചോദിച്ചതെ-
ന്നന്തരംഗത്തിലിന്നോർമ്മയില്ല.

അൽപസമയം കഴിഞ്ഞൊരുവ-
ളപ്പുറത്തേക്കെങ്ങോവിട്ടുപോയി.
അച്ഛനും ശേഷിച്ച സുന്ദരിയും
സ്വച്ഛന്ദമോരോ വിനോദമോതി.
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുരസിച്ചു-പൂച്ച-
ക്കുട്ടിയൊന്നപ്പോളവിടെയെത്തി.
ഞാനതിനെപ്പിടികൂടുവാനായ്
സാനന്ദം താഴോട്ടു ചാടും മുമ്പേ,
എന്നിംഗിതമറി, ഞ്ഞാർദ്രയാമ-
സ്സുന്ദരിവേഗമജ്ജന്തുവിനെ,
കയ്യിലെടുത്തെന്നരികിലായി-
പ്പയ്യവേ നിർത്തി-ഞാൻ തുഷ്ടനായി....

വാതിൽ തുറന്നു, മുറിക്കകത്താ-
ച്ചേതോഹരാംഗികടന്നിതാദ്യം.
പിന്നെയെന്നച്ഛനും വാതിൽ വീണ്ടും
മന്ദമടഞ്ഞു ഞാനേകനായി.

മാർജ്ജാരശ്ശുരന്റെ ശ്ശുണ്ഠി കാണാൻ
വാച്ചകൌതുഹലമെന്മനസ്സിൽ.
വാലിൽപ്പിടിച്ചു ഞാൻ മെയ്യുലച്ചു
വാശിയോടാ ജന്തു ചീറ്റിനിന്നു.

ഞാനതിൻ മൂക്കത്തു തൊട്ടു-മാന്താ-
നാണവട്ടംകൂട്ടിടുന്നതിഷ്ടൻ.
'അമ്പടാ' ഞാനിപ്പോൾ സമ്മതിക്കാം
വെമ്പി ഞാൻ വേറേ കുസൃതി കാട്ടാൻ.
അച്ചമരിന്മേലൊരാണിയിന്മേൽ
കൊച്ചുകണ്ണാടിയെങ്കണ്ണിൽപ്പെട്ടു.
മറ്റൊരു പൂച്ചയായ് ശണ്ഠകൂട്ടാൻ
പറ്റുമസ്സൂത്രമെന്നോർത്തുടനേ,
കണ്ണാടി ഞാനേറ്റു കൈയിലാക്കി
തിണ്ണമപ്പൂച്ചയോ ചാടിയോടി.
എന്തിനിച്ചെയ്യും? ഇരുന്നു വീണ്ടും
ചിന്താവിവശനായ് മേശമേൽ ഞാൻ.

ദൂരെ, ജനൽപ്പഴുതിങ്കലൂടെ
നേരിട്ടുകാണുന്ന നീല വാനിൽ
വെള്ളിയുരുകിയൊലിച്ചവെയിലിൽ
വെള്ളിമേഘങ്ങളിഴഞ്ഞുപോയി.
വട്ടം പറന്നു പരുന്തവയെ
മുട്ടിയിടയ്ക്കൊന്നുരുമ്മിനോക്കി
കർണ്ണരന്ധ്രത്തിൽത്തരിപ്പുകേറ്റി
മണ്ണുമാന്തിക്കപ്പൽ ചൂളമിട്ടു.
കാണായ് ചലിപ്പതു പച്ചിലകൾ
കായലിൽനിന്നു വരുന്ന കാറ്റിൽ!

വാതിൽ തുറന്നു-വരാംഗി പോയി
താതനെയൊന്നു വിളിച്ചുപോയ് ഞാൻ.
മിണ്ടാതവിടെയിരിക്കുകെന്നാ
ണുണ്ടായതാജ്ഞ-ഞാൻ ശാന്തനായി.

കയ്യിലൊരു കൊട്ടും കത്തിയുമായ്
തയ്യലാളുണ്ടുവരുന്നു വീണ്ടും.
പോവുകയാണു മുറിയിലേക്കാ-
പ്പൂവേണി-വാതിലടഞ്ഞു വീണ്ടും

കത്തി!-തീയാളിയെന്മാനസത്തിൽ-
ക്കത്തി!- ഞാൻ പേടിച്ചരണ്ടുപോയി.
ആട്ടത്തിലന്നു ഞാൻ കണ്ടതെല്ലാം
കൂട്ടമോടാർത്തെത്തിയെന്മനസ്സിൽ.
അച്ഛനെക്കൊല്ലുവാൻ!-എന്തുചെയ്യും?
മജ്ജീവരക്തമുറഞ്ഞുപോയി.
നിശ്ചയമച്ഛനെക്കത്തിവീഴ്ത്തും
നിർദ്ദയം ...നീറിയെൻ പിഞ്ചുചിത്തം
ഓർത്തിടുന്തോറു, മടങ്ങിനിൽക്കാ-
താർത്തിയെന്നുള്ളിലിരച്ചുകേറി.
ചുണ്ടുവിറച്ചു, ജലം നിറഞ്ഞു
രണ്ടുനേത്രത്തിലും-ധൈര്യപൂർവം
ചെറ്റിടകൂടിയിരുന്നു, ഹാ, ഞാൻ...
പറ്റിടുന്നി, ല്ലതാ, മൂന്നി, ലയേ്യാ,
രക്തത്തിൽ മുങ്ങിപ്പിടയ്ക്കയാണെ-
ന്നച്ഛൻ!-ഞാൻ വാവിട്ടുകേണുപോയി.

"അച്ഛനെക്കൊല്ലല്ലേ, കൊന്നിടൂന്നെ-
ന്നച്ഛനെ, യച്ഛനെക്കൊല്ലരുതേ! ..."

വാതിൽ തുറന്നു വരാംഗിവന്നു
വാലിയക്കാരനുമോടിവന്നു.
അച്ഛനുമപ്പുറത്തേക്കു പോയോ-
രച്ചെമ്പകാംഗിയും പാഞ്ഞണഞ്ഞു!
"എന്താണു കാര്യം?"-മരുത്തിലോമൽ-
ച്ചെന്തളിർപോൽ ഞാൻ വിറച്ചുനിൽപ്പൂ

പാതിതോൽചെത്തിയ മാമ്പഴവും
പാപമറിയാത്തൊരക്കത്തിയും
ഓരോകരത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട-
ത്താരണിവേണി പകച്ചുനിൽപ്പൂ.
അച്ഛനെക്കൊന്നില്ല-ഭാഗ്യമായി!
മച്ചിത്തതാരിലാശ്വാസമായി.

എല്ലാർക്കും കാര്യം മനസ്സിലായി
മല്ലാക്ഷീ ലജ്ജാവനമ്രയായി.
എങ്കിലും, കണ്ണീർ ധാരയായി-
ട്ടെൻ കണ്ണിൽനിന്നമൂതിർന്നിരുന്നു.
താന്തനാമെന്നെത്തൻതോളിലേന്തി-
സ്സാന്ത്വനിപ്പിച്ചുസസ്നേഹമച്ഛൻ.
ചാമ്പേയകാംഗിവാത്സല്യപൂർവം
മാമ്പഴം പൂളിയെനിക്കുതന്നു.
ഏങ്ങി ഞാൻ ദുഃഖം ശമിച്ചു...ചെറ്റും
മോങ്ങീലപിന്നെ ഞാനെന്തു മൂഢൻ!
ഭീരുത്വഭീഷണിയിപ്രകാരം
പോരുംവഴിക്കച്ഛനുച്ചരിച്ചു:
"അമ്മയോടിക്കഥ മിണ്ടിയാൽ ഞാൻ
ചമ്മന്തിയാക്കും ചതച്ചു നിന്നെ!" ...
മിണ്ടിയിട്ടില്ല, പിതൃശ്മശാനം
കണ്ടിടുമ്പോളിന്നെൻ കൺ നിറവൂ!

രക്തരക്ഷസ്സ്

രക്തപ്രിയനാമൊരുഗ്രരക്ഷസ്സിന്റെ
ഗർജ്ജനം കേൾപ്പൂ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു നാം
കഷ്ടകാലത്തിൻ കരിനിഴൽച്ചാർത്തുപോ-
ലഷ്ടാശകളിലും മൂടുന്നു ക്രൂരിതൾ
പാഷണ്ഡനാമപ്പിശാചുദ്വമിക്കുന്ന
പാഷാണഗന്ധം പരക്കുന്നു ഭൂമിയിൽ.
പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നൊരാഗ്നേയപിണ്ഡങ്ങ-
ളട്ടഹസിക്കുന്നിതത്യന്തഘോരമായ്!
നഗ്നമാം പൈശാചികത്വം പ്രശാന്തിതൻ
ഭഗ്നഹൃദയം ദഹിപ്പിച്ചുവഹ്നിയിൽ!
ധർമ്മം കഴുത്തറ്റുവീണു പിടയ്ക്കുന്നു
കർമ്മങ്ങൾ വർഷിച്ചു കാകോളനിർഝരം!
രക്തക്കളങ്ങൾ-പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും
രക്തക്കളങ്ങൾ-കടും നിണച്ചാലുകൾ!
പോരാ, വയ്ക്കുള്ളിൽ കബന്ധകബളങ്ങൾ
ധീരയുവാക്കൾ തൻ മുക്തശിരസ്സുകൾ!
കഷ്ടം! പിശാചേ, ശമിച്ചീലയോനിന്റെ
രക്തദാഹം! ഹാ, ഭയങ്കരനാണു നീ!
നീതിയും ശാന്തിയും കൈകോർത്തു ശാശ്വത-
ശ്രീതാവുമാറെത്തി നൃത്തം നടത്തവേ,
ഏതുപാതാളത്തിൽ നിന്നാർത്തണഞ്ഞു നീ
കേതുവിൻ നൂതനഘോരാവതാരമേ!
ഭീകരസ്വപ്നംകണക്കെന്തിനെത്തി നീ
ലോകം മുടിക്കുന്ന കാളവേതാളമേ!
ഇല്ല, നിൻസംഹാരതാണ്ഡവമേറെനാ-
ളില്ല-നിൻ കാൽതെറ്റി വീണിടാറായി നീ!

ചക്രവാളത്തിൽ മുഴങ്ങുന്നു നാരക-
നക്രമേ, നിന്റെ മരണമണിയൊലി.
ഉദ്ധതനാം നിന്റെ ചെങ്കുടൽമാലകൾ
കൊത്തിവലിക്കാൻ കൊതിച്ചുകൊതിച്ചതാ,
കൊക്കും പിളർത്തിച്ചിറകടിച്ചാർക്കുന്നു

വട്ടമിട്ടോരോരോ ചുടലക്കഴുകുകൾ.
നിൻ തലകൊയ്തിടാൻ വെമ്പിടുന്നെപ്പൊഴും
സന്തപ്തയോധർതൻ സംഗാമസിദ്ധികൾ!
നിന്നന്ത്യഗദ്ഗദം കേൾക്കാങ്കൊതിക്കുന്ന
കർമ്മഭ്രലക്ഷ്മിതങ്കർണ്ണങ്ങളന്വഹം.
നിന്നസ്ഥിമാറ്റം പടക്കുവാൻ മുന്നിട്ടു
നിന്നിടുന്ന ഞങ്ങൾ സജ്ജശസ്ത്രാഗിമർ!
ദൌസ്ഗ്ട്യസോപാനത്തിൽ വർത്തിച്ചിടും നിന്റെ
പട്ടട കൂട്ടുന്ന പുണ്യകർമ്മത്തിനായ്
ഞങ്ങൾതൻ ജീവരക്തത്തിലവസാന-
ബിന്ദുവും ഞങ്ങൾ സമർപ്പണംചെയ്തിടും.
ലോകസമാധാനസോമനെ മൂടുന്ന
കാർകൊണ്ടലേ നിന്നെയാട്ടിപ്പറത്തുവാൻ
ഉത്കടശക്തിയോടാഞ്ഞു വീശിടുന്നൊ-
രിക്കൊടുങ്കാറ്റിൽ വിറച്ചുതുടങ്ങി നീ!
മായികവൈഭവം വീശുന്നൊരാ നിന്റെ
മാരിവില്ലല്ലെങ്കിലെത്രനാൾ നിൽക്കുവാൻ?
ആസന്നമായ് നിനക്കന്ത്യം-ജഗത്തിന്റെ
ഭാസുരസുപ്രഭാതാഗമമാകയായ്!
വെന്നിക്കൊടിയുമുയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊ-
ണ്ടൊന്നിച്ചിതാ ഞങ്ങൾ നിൽപ്പൂ സകൌതുകം!
മന്ദാരമാലയുമേന്തിജ്ജയലക്ഷ്മി
മന്ദാക്ഷപൂർവം സമീപിപ്പൂ ഞങ്ങളെ.
തമ്പോറടിക്കട്ടെ ഞങ്ങൾ ജയത്തിന്റെ
തമ്പോറടിക്കട്ടെ ഞങ്ങളാർത്തോത്സവം!
കാഹളമൂതട്ടെ ഞങ്ങൾ യശസ്സിന്റെ
കാഹളമൂതട്ടെ ഞങ്ങളാർത്തോന്മാദം!

കങ്കാളകേളി

ഹന്തവേണാടേ, നിനക്കുവന്നിട്ടുള്ളോ-
രന്തരം കണ്ടിന്നു ലജ്ജിച്ചിടുന്നു ഞാൻ.
ഇത്രയുംകാലം നിരുപമശ്രീയുടെ
നൃത്തനികേതമായ് മിന്നി നീയെങ്കിലും,
ഇന്നുനിന്മുന്നിൽ നടക്കുന്നു ഹാ, വെറും
നിന്ദ്യമാം നിർല്ലജ്ജകങ്കാളകേളികൾ!
ആത്മസംസ്കാരദേവാലയശ്രീകോവി-
ലാദ്യം തുറന്നു നീയേകിയവേളയിൽ
ചിത്രയുഗത്തിലെസ്സുപ്രഭാതം നോക്കി
മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചവനാണു ഞാൻ!
ആ നാവിനാൽത്തന്നെ നിന്നെ നിന്ദിക്കുവാ-
നാണിടയാക്കിയതൽപനാൾകൊണ്ടു നീ!

ഭക്താർച്ചനോജ്ജ്വലവിഗ്രഹേ, നീയിന്നു
രക്തദാഹത്തിനാൽ നാക്കു നീട്ടുന്നുവോ?
പുൽത്തുമ്പിനും കൂടി നോവു തട്ടീടാതെ
നൃത്തംനടത്തിയ നിൻപദം തന്നെയോ
ഇന്നുയരുന്നതരുമക്കിടാങ്ങൾതൻ
കുഞ്ഞിത്തലയോടടിച്ചുടർത്തീടുവാൻ?
പങ്കിലേ, തൽച്ചുടുചെന്നിണത്തുള്ളികൾ
നിങ്കാലടിക്കന്നരക്കുചാറായിതോ?
അർഭകന്മാരെയടിച്ചുകൊന്നിട്ടു നീ-
യസ്ഥിഖണ്ഡം കോർത്തു മാലചാർത്തുന്നുവോ?
ഭീകരം ഭീകരം!-ഹാ മതിയാക്കുകീ-
ലോകം മുടിക്കുന്ന വേതാളതാണ്ഡവം!
ചിത്രപ്രകാശപ്രസരത്തെ, നിർദ്ദയം
പൊത്തിപ്പിടിക്കും കൊടുങ്കാളമേഘമേ!
നീയാണു തട്ടിയുണർത്തിയതത്യന്ത-
നീരസജന്യമാമിക്കൊടുങ്കാറ്റിനെ!
ഉന്നതസ്ഥാനത്തിഴഞ്ഞുപറ്റിക്കൂടി
നിന്നിന്നു ഗർജ്ജിക്കയാണു നീയെങ്കിലും
ദൂരത്തടിച്ചു പറപ്പിക്കുമിച്ചണ്ഡ

മാരുതൻ നിന്നെ-മദിച്ചിടായ്കേറെ നീ!
മാത്രയ്ക്കു മാത്രയ്ക്കു വർണ്ണം പകരുന്ന
ധൂർത്തരാമഞ്ചാറു പച്ചിലയോന്തുകൾ
ഒന്നിച്ചുചേർന്നു നിൻവൈഭവം വാഴ്ത്തിയാ-
ലിന്നാരുകേൾക്കാൻ?-വിഫലമീ വിഭ്രമം!

രക്തഗന്ധത്താൽ നിഷിദ്ധമായ്ത്തീർന്നിതോ
കഷ്ടമെൻ നാട്ടിലെശ്ശുദ്ധാന്തരീക്ഷവും!
ധർമ്മം നിരന്തരം ഗായത്രി മന്ത്രിച്ച
പുണ്യാശ്രമത്തിൽ നരബലിഘോഷമോ?
ശാന്തിയോടക്കുഴലൂതിയലയുന്ന
പൂന്തോപ്പിനുള്ളിൽ കുരുതിക്കളങ്ങളോ?
ക്രൂരാധികാരമേ, നിൻ നീതിദണ്ഡമി-
ച്ചോരയിൽമുക്കിച്ചുഴറ്റുന്നതെന്തു നീ?
ചിന്നിത്തെറിക്കുമിച്ചെന്നിണത്തുള്ളികൾ
ചെന്നുവീണിടും മണലിൻ മനസ്സിലും,
മായാതെനിൽക്കും മദാന്ധതേ നിൻ നിഴൽ
മായിലും നീ വിടും കാകോളമുദ്രകൾ.
നാളെ നിന്നോർമ്മയിൽ മന്നിന്മനസ്സിൽനി-
ന്നാളിപ്പുകഞ്ഞു പടരും ജുഗുപ്സകൾ!
ലോകശാപങ്ങൾ നീ പോകും വഴികളിൽ
പാകുമെന്നെന്നും വിഷം തേച്ചമുള്ളുകൾ!
ഹാ, നിന്റെ ദീർഘസുഷുപ്തിയിൽക്കൂടിയും
കാണില്ലൊരു കൊച്ചു പൊൻകിനാവെങ്കിലും!
എന്നു നീയെങ്ങു തിരിഞ്ഞാലും നിന്മുന്നിൽ
നിന്നിടും നാനാകബന്ധസ്വരൂപികൾ!
പ്രാണൻ പൊരിഞ്ഞു നീ ദാഹിച്ചു ദാഹിച്ചു
കേണു തളർന്നുഴന്നോടുന്നവേളയിൽ,
ചെന്നിണം നിന്നു തുളുമ്പും ചഷകങ്ങൾ
നിൻ നേർക്കു നിർദ്ദയം നീട്ടിത്തരുമവർ!
വെല്ലുവിളിച്ചിടും നിന്നെയെന്നും നിന്നു
പല്ലിളിച്ചുംകൊണ്ടു രക്തരക്ഷസ്സുകൾ!
മുട്ടാതെ നിന്റെ ശവകുടീരത്തിന്നു

ചുറ്റുമലറും ചുടലപ്പിശാചുകൾ!

വിട്ടിട്ടു പോകുന്നതെന്തു നീ, നീതന്നെ
തട്ടിത്തകർത്ത കുറെത്തലയോടുകൾ?
കാലമവയപ്പെറുക്കിയെടുത്തൊരു
മാലയായ് കോർക്കും ജഗത്തിനു കാണുവാൻ.
നാളത്തെലോകത്തിനിന്നു നീയാടിയ
നാടകത്തിന്റെ പൊരുളറിഞ്ഞീടുവാൻ-
വെമ്പിക്കിതച്ചു വന്നെത്തും ചരിത്രത്തി-
ലൻപോടുനിന്റെ തനിനിറം കാട്ടുവാൻ.

(അപൂർണ്ണം)

പ്രസാധകർ
താളിളക്കം